

saa højlig tiltrænges. Jeg finder, det er en kunstig Maade at yde Støtte paa at yde saadanne Statslaan, som det foreliggende Forslag gaar ud paa, og selv med de Ændringsforslag, der foreligge, hvorved Laanesummen bringes ned fra 10 til 4 Mill. Kr., anser jeg det foreliggende for at være en urigtig Vej at komme ind paa. Jeg vil ikke under nogen Omstændigheder kunne være med dertil. Jeg indser vel, at det ikke har praktisk Betydning, at jeg tager Ordet derimod, men jeg vil ikke skjule, at jeg ikke forstaar, at dette Tings Flertal kan gaa med til et Forslag som det foreliggende. Min Stilling til Lovforslaget vil derfor være, at jeg ikke stemmer mod det foreliggende Ændringsforslag, der bringer Summen ned fra 10 til 4 Mill. Kr., men at jeg ikke vil kunne stemme for Lovens endelige Vedtagelse, og er jeg til Stede ved Sagens tredie Behandling, vil jeg stemme imod.

Finansministeren (J. C. Christensen): Med Hensyn til selve Sagen udtalte jeg mig ved første Behandling. Jeg kan slutte mig til de stillede Ændringsforslag. Til den sidste ærede Taler vil jeg sige, at jeg tror, man skal have Øjet fæstet paa, at det i denne Sag er „usunde“ Bydele, der skulle nedrives. Der paatænkes ikke en Førrigelse af Byens tomme Lejligheder. I øvrigt mener jeg, at overfor den Arbejdsløshed, som er til Stede, ere saadanne Midler som det foreslaaede berettigede, og de Vilkaar, der ere stillede for Laanene, ere saadanne, at det vil være forsvarligt for Staten at yde dem. Pengene ere for Tiden dyre, derfor kunne de ikke ydes billigere, og da der stilles saa store Krav til Statskassen, har jeg ikke turdet paatage mig Ansvaret for at gøre Laanene amortisable og uopsigelige. De Krav, der fra alle Sider stilles til Statskassen, gøre det nødvendigt, at Statskassen, om der bliver Brug derfor, kan opsigte Pengene. Dette til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Jeg slutter mig som sagt til de stillede Ændringsforslag og til det derved ændrede Lovforslag.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Han sagde, at han kunde ikke stemme for dette Lovforslag. Har det ærede Medlem da ikke to Gange tidligere stemt for lignende Lovforslag, nemlig det i 1887 og det i 1898? Hvis han har det — jeg ved det ikke, det ærede Medlem ved det selv —, er det ikke noget

nyt for ham, der her er Tale om. Der blev den Gang netop bevilget Penge som Laan i samme Øjemed som her, men Pengene bleve ikke benyttede den Gang, medens der nu er al Grund til at tro, at de ville blive benyttede.

For øvrigt sagde det ærede Medlem, at han kunde henholde sig til den Motivering og de Udtalelser, som hans Partifælle — jeg ved ikke, om det er hans Partifælle, det var det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) — fremsatte for nogle Dage siden, de gik ud paa, at han ikke vilde stemme for dette Lovforslag, fordi Arbejdsløsheden var lokal, som han sagde. Det var noget, som kun vedkom København, og derfor kunde han ikke stemme derfor. Men da der var Tale om, at Staten skulde yde en Garanti af 10 Mill. Kr. i Anledning af Bankkrisen, kunde de Herrer med samme Grund have staaet frem og sagt: Denne Bankkrise er lokal, den indskrænker sig til København. Da hørte vi imidlertid ikke noget om, at dette var en Grund, som afholdt dem fra at stemme. De gik med Glæde med til at lade Staten yde en Garanti paa 10 Mill. Kr. Og det er et meget stort Spørgsmaal, hvordan Staten vil slippe fra den Historie, om den ikke vil medføre, at Statskassen kan faa et endog ret betydeligt Tab. Men Staten kan sikkert ikke anbringe sine Penge paa en mere betryggende Maade, end der her er Tale om. Den faar sin gode Rente, 4 pCt., og har Københavns Kommune som Garant for Summen, saa der er ikke den mindste Risiko. Det er derfor underligt, at de Herrer kunne sige, at de ikke kunne stemme for dette Lovforslag, hvorimod de godt kunde gaa med til det andet, hvor det ogsaa drejede sig om et lokalt Spørgsmaal, og hvor Staten skulde vove en Sum paa 10 Mill. Kr.

Dinesen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan være overbevist om, at det ikke var med Glæde, at jeg stemte for de 10 Mill., der skulde anvendes til Bankerne her i Byen, men man turde ikke gøre andet, som Situationen var. Disse 10 Mill. skulde anvendes i et tilsvarende Øjemed som det, der her er Tale om. Det var Penge, der stilledes til Raadighed, for at visse Foretagender kunde holdes gaaende her i Byen, og Bankernes Stilling nogenlunde kunde blive opretholdt. Hvad Tilfældet har været tidligere ved saadanne Forslag, skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg ser ikke saa langt tilbage, at jeg an-